

Parool 7-12-2012

amsterdam

11

De stad van Auke Kok

Fietsend op de **Overtoom**, denkend aan die irritante scooters: laat ze opzouten!

We moesten het maar eens over de scooters hebben. Over de vervloekte brommers die mij zoveel ellende bezorgen. En niet alleen mij, natuurlijk. Zo'n beetje alle fietsers klagen over de met geraas achterop komende scheurmobielen; over de arrogantie waarmee ze je opzij claxonneren. Alsof het fietspad van hen is.

Het gebeurt gewoon te vaak dat een scooter zich op hoge snelheid tussen mij en een andere fietser naar voren heeft gewurmd. En wel zodanig dat ik me achteraf verwonder over het feit dat ik niet ben geraakt door, op z'n minst, een uitstekende spiegel. Zonder invloed of inspraak ben ik onderdeel geweest van een riskante situatie, als een lijdend voorwerp. De brommer bepaalde dat het kon en ik mag blij zijn dat het goed afliep.

Blijkbaar komt het inschatten van zulke risico's geheel voor rekening van de scooterrijder. Dat maakt het nastaren van een naar voren gespurte brommer zo onverdraaglijk: het heeft iets kleinerends. In dit koude jaargetijde komt daar nog eens bij dat je tijdens het nakijken van een scooter wordt toegewuifd door zo'n bontkraagje. Doe!

Terwijl, ja: wie was hier eigenlijk het eerst?

Fietsers zijn niet heilig. Ze verstoppen de pleinen, de stoepen, uitgangen van stations met hun rijwielen. Ze doen rare dingen op kruispunten, liefst telefonerend en 's avonds zonder licht. Maar als fietsers de mieren van de stad zijn, dan zijn de scooters de mug-

gen van de stad: duizend keer irritanter.

Een hekel hebben aan scooters is aldus een prettig compenserende generalisatie. Een beetje een goedmakertje. De scooters deugen niet. Fijn om te zeggen. Van een reeks bevolkingsgroepen mag je het niet zeggen, maar van scooters wel. Ze moeten opzouten met dat geclaxonner van ze, met die stank en die herrie, dat eeuwige voordringen bij de stoplichten. De gemeenteraad zint op maatregelen en dat is goed. Laat de raad opschieten.

We hebben te veel scooters toegelaten. Vol is vol. Ze moeten de stad uit, het land uit, de wereld uit. Om te beginnen het fietspad af. Dat zou al heel wat zijn. Kon-

Vol is vol, we hebben te veel scooters toegelaten

den we de klok maar terugdraaien naar de goeie ouwe tijd, toen alles nog goed was. Amsterdam moet worden teruggeven aan de zwijgende meerderheid.

Dat dacht ik allemaal op de Overtoom in Oud-West. Na de zoveelste hartverzakking smeerde ik mijn gemoed in met generalisaties. Ik begon ermee bij de Eerste Constantijn Huygensstraat en voor het bereiken van het Surinameplein was het nare gevoel weg. Heerlijk.

a.kok@parool.nl